

PROP DE VOSALTRES

La Memòria anual de Càritas

Estimats diocesans:

Al'entorn de la festa del CORPUS CHRISTI es presenta la Memòria d'activitats que desenvolupa CÀRITAS durant l'any anterior. És una manera d'informar i, a la vegada, de retre comptes a les comunitats cristianes i a tota la societat dels objectius i projectes que s'havien dissenyat. Han passat gairebé sis mesos d'aquest any i estem valorant l'anterior. Té una certa explicació perquè aquesta festa va associada a l'Església al DIA DE LA CARITAT i els responsables d'aquesta institució se senten obligats ara a presentar-la per millorar la seva gestió recollint tantes suggerències com puguin arribar-los des de qualsevol part de l'Església o de la societat en general.

Tots recordeu la del CORPUS és una festa molt popular i embolcallada amb una gran quantitat de tradicions i iniciatives religioses i culturals que venen del segle XVI, quan s'implanta en carrers i places del món catòlic l'adoració a Jesucrist Eucaristia en un ostensori, anomenat custòdia, portat en processó per sacerdots i diaques, acompanyat per gran quantitat de fidels que participen i altres molts que l'observen amb veneració i respecte. A això s'hi sumen cants i música, flors i catifes, tapisos i balcons engalanats que ajuden a visualitzar la importància fonamental del Senyor enmig de la història de les nostres comunitats.

Els missatges que les Càritas diocesanes han utilitzat per a aquest any com a mitjà per arribar a tots els sectors socials se centren en el sentit de la vida actualitzant aquell passatge en què Jesucrist cura un cec de naixement. A part de recordar el fet,

es busca implicar a cadascun de nosaltres en com veiem el nostre món i com destaquem en les nostres prioritats la visió de la pobresa, de la marginació, del descart dels germans que pateixen i necessiten de la cura i la preocupació de tots. Se'ns demana no tancar els ulls a la realitat de les desigualtats i de les injustícies, al contrari, col·laborar amb tothom, tenint la mateixa mirada del Senyor vers a la persona que pateix. Entre aquests missatges n'hi ha un de molt gràfic: «TU HI TENS MOLT A VEURE. SOM OPORTUNITAT, SOM ESPERANÇA». Celebrem el Dia de la Caritat amb el propòsit d'interpel·lar i convidar a prendre part en la vida social que tots compartim. Celebrar aquest dia, des de l'adoració a Jesucrist als carrers i amb la nostra assistència als actes a les nostres parròquies,

és participar en el banquet del Regne anunciat, combregar el seu Cos i Sang i el seu estil de vida, manifestat en l'amor de Déu a tota la humanitat i l'esforç continu treballant la fraternitat des de la visió de la pròpia paternitat divina. Ho he repetit en comentaris d'anys anteriors: l'adoració i l'acció van indissolublement unides; no es contraposen ni són disjuntives. Complementen la vida en cadascun dels àmbits personals i comunitaris.

En el cas de la nostra diòcesi ens crida l'atenció el creixent interès que existeix per conèixer les accions de l'Església, de Càritas, en favor dels necessitats «de la porta del costat», perquè ningú no dubta que hi ha carències, dificultats per sobreviure, pobresa al nostre voltant. I, d'alguna manera, tots som responsables del benestar que s'aconsegueix per uns i la falta de mínims recursos que aclaparen a altres sectors socials. Ens podem plantejar la mateixa pregunta que Jesús feia al cec de Jericó: «Què vols que faci per tu?» (Mc 10,51).

El proper dimecres, dia 7, s'ha preparat una roda de premsa amb una presentació de la MEMÒRIA referida del 2022. Acostuma a tenir molt bona acollida per part de tots i això ens alegra; ens estimula, a més, per augmentar la nostra atenció als més desfavorits en aquest any i als següents. A les parròquies i a tots els centres hi ha abundant informació sobre aquest assumpte. En nom de tots vosaltres agraeixo la tasca d'aquella gent «de» Càritas que fan possible aquesta campanya que ens agermana a tots.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Reunió entre el papa Francesc i Zelenski per buscar la pau a Ucraïna

El papa Francesc es va reunir, el passat 13 de maig, amb el president d'Ucraïna, Volodimir Zelenski, en una trobada de quaranta minuts al Vaticà, que va permetre visualitzar gestos concrets a favor de la pau.

Segons el director de l'Oficina de Premsa del Vaticà, Matteo Bruni, «els temes de conversa han versat sobre la situació humanitària i política a Ucraïna provocada per la guerra. El Papa ha assegurat la seva pregària constant, amb les nombroses cri-

des públiques i la seva contínua invocació al Senyor per la pau».

Els dos líders van coincidir en la necessitat de continuar els esforços humanitaris per ajudar la població.

El Papa va fer especial èmfasi en la necessitat urgent de gestos d'humanitat envers les persones més fràgils, les víctimes innocents del conflicte, així com en la necessitat de prosseguir els esforços per assolir la pau.

CERCA DE VOSOTROS

La Memoria anual de Cáritas

Queridos diocesanos:

Alrededor de la fiesta del CORPUS CHRISTI se presenta la Memoria de actividades que desarrolla CÁRITAS durante el año anterior. Es un modo de informar y, al mismo tiempo, de rendir cuentas a las comunidades cristianas y a toda la sociedad de los objetivos y proyectos que se habían diseñado. Han pasado casi seis meses de este año y estamos valorando el anterior. Tiene una cierta explicación porque esta fiesta va asociada en la Iglesia al DÍA DE LA CARIDAD y los responsables de esta institución se sienten obligados ahora a presentarla para mejorar su gestión recogiendo cuantas sugerencias puedan llegarles desde cualquier parte de la Iglesia o de la sociedad en general.

Todos recordáis que es, la del CORPUS, una fiesta muy popular y envuelta con una gran cantidad de tradiciones e iniciativas religiosas y culturales que vienen del siglo XVI cuando se implanta en calles y plazas del mundo católico la adoración a Jesucristo Eucaristía en un ostensorio, llamado custodia, portado en procesión por sacerdotes y diáconos, acompañado por gran cantidad de fieles que participan y otros muchos que lo observan con veneración y respeto. A ello se suman cantos y música, flores y alfombras, tapices y balcones engalanados que ayudan a visualizar la importancia fundamental del Señor en medio de la historia de nuestras comunidades.

Los mensajes que las Cáritas diocesanas han utilizado para este año como medio para llegar a todos los sectores sociales se centran en el sentido de la vista actualizando aquel pasaje en el que Jesucristo cura a un ciego de nacimiento. Aparte de recordar el hecho, se busca implicar a cada uno de nosotros en cómo vemos nuestro mundo y cómo destacamos en nuestras prioridades la visión de la pobreza, de la marginación, del descarte de los hermanos que sufren y necesitan del cuidado y la preocupación de todos. Se nos pide no cerrar los ojos a la realidad de las desigualdades y de las injusticias, al contrario, colaborar con todos, teniendo la misma mirada del Señor hacia la persona que sufre. Entre esos mensajes hay uno muy gráfico: «TÚ TIENES MUCHO QUE VER. SOMOS OPORTUNIDAD, SOMO ESPERANZA». Celebramos el Día de la Caridad con el propósito de interpelar e invitar a tomar parte en la vida social que todos compartimos. Celebrar este día, desde la adoración a Jesucristo en las calles y nuestra asistencia a los actos en nuestras parroquias, es participar en el banquete del Reino anunciado, comulgar su Cuerpo y Sangre y su estilo de vida, manifestado en el amor de Dios a toda la humanidad y el continuo esfuerzo laborando la fraternidad desde la visión de la misma paternidad divina. Lo he repetido en comentarios de años anteriores: la adoración y la acción van indisolublemente unidas; no se contraponen ni son disyuntivas. Complementan la vida en cada uno de los ámbitos personales y comunitarios.

En el caso de nuestra diócesis nos llama la atención el creciente interés que existe por conocer las acciones de la Iglesia, de Cáritas, en favor de los necesitados «de la puerta de al lado», porque nadie duda que hay carencias, dificultades por sobrevivir, pobreza a nuestro alrededor. Y, de alguna manera, todos somos responsables del bienestar que se consigue para unos y la falta de mínimos recursos que agobian a otros sectores sociales. Nos podemos plantear la misma pregunta que Jesús hacía al ciego de Jericó: «¿Qué quieres que haga por tí?» (Mc 10,51).

El próximo miércoles, día 7, se ha preparado una rueda de prensa con una presentación de la MEMORIA referida del año 2022. Suele ser muy bien acogida por todos y eso nos alegra; nos estimula además para aumentar nuestra atención a los más desfavorecidos en este año y en los siguientes. En las parroquias y en otros centros hay abundante información sobre este asunto. En nombre de todos vosotros agradezco la tarea de aquellas gentes «de» Cáritas que hacen posible esta campaña que nos hermana a todos.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Deu anys de l'escola d'alfabetització Rakenaà

L'Escola d'alfabetització Rakenaà, impulsada per Arrels Sant Ignasi, ha complert deu anys. Per celebrar-ho, el passat 10 de maig es va fer

un acte a la Parròquia Sant Ignasi de Lloïola de Lleidà, que és on es duu a terme l'alfabetització, amb la participació de més de 120 persones.

Durant aquests deu anys, l'escola ha comptat amb la col·laboració de més de 100 voluntaris i voluntàries que s'encarreguen d'ensenyar el català i el castellà als alumnes. D'aquesta manera s'ha ajudat a conèixer o aprendre l'idioma a més de 2.000 alumnes procedents de fins a 30 nacionalitats diferents.

Un dels moments més emotius va ser el lliurament del llibre commemoratiu del 10è aniversari al pare Ramon Ribas, ànima fundadora del projecte.

Sant Isidre marcat per la sequera

El bisbe Salvador va presidir, el passat 15 de maig, una missa en honor a sant Isidre Llauredor, patró dels pagesos, a l'església en honor a aquest sant a la partida de Gualda. L'organització agrària Aeall-Asaja va ser la promotora d'aquesta celebració, que en poblacions com Cervera o Bellpuig van comptar amb desfílades de tractors i festes populars. Els pagesos, que estan passant moments complicats a causa de la sequera, van pregar pel do de la pluja en la seva festa patronal.

Els Amics del Museu visiten l'Arxiu Diocesà

Dos grups de persones associades al Cercle d'Amics del Museu de Lleida han visitat l'Arxiu Diocesà de Lleida en dues sessions, els dies 4 i 17 de maig, per poder veure, entre altres, els documents originals que demostren que el bisbe Messeguer va fer efectiva la compra o permuta de les peces del Museu de Lleida que van anar cap a Barbastre, fruit d'una ordre judicial dins el litigi que mantenen les dues diòcesis per la titularitat de les obres. El visitants també van rebre explicacions de la responsable de l'arxiu, Anna Esteve, sobre el funcionament de la instal·lació.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

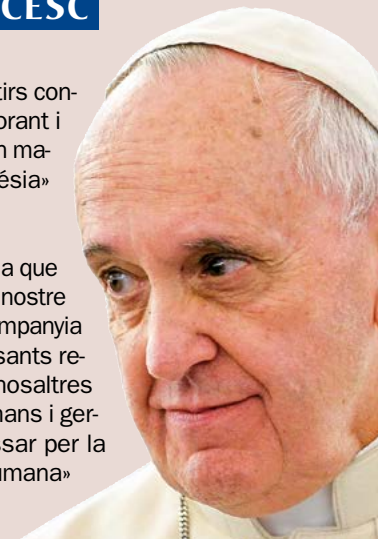

@Pontifex_es: «Crist és el centre unificador de tota la realitat, és la resposta a tots els interrogants humans, és la realització de tot desig de felicitat, de bé, d'amor, d'eternitat, present en el cor humà» (19 de novembre).

@Pontifex_es: «Jesús, que està despullat en la creu, aixeca el vel sobre Déu i destrueix tota imatge falsa de la seva reialesa. Mirem-lo a Ell, per a trobar el valor de fer-nos servents per a regnar amb Ell» (20 de novembre).

@Pontifex_es: «Els monestirs contemplatius, amb el silenci orant i el sacrifici amagat, sostenen maternalment la vida de l'Església» (21 de novembre).

@Pontifex_es: «Cada vegada que ajuntem les mans i obrim el nostre cor a Déu, ens trobem en companyia dels sants anònims i dels sants reconeguts, que resen amb nosaltres i per nosaltres, com a germans i germanes grans que van passar per la nostra mateixa aventura humana» (22 de novembre).

Multitudinària festa de sant Anastasi

La ciutat de Lleida ha viscut enguany una gran diada del seu patró, sant Anastasi. L'Eucaristia de l'11 de maig —jornada central de la festa major de la capital del Segrià— a la Catedral, oficiada pel bisbe Salvador, va reunir bona part de la societat lleidatana, encapçalada pel paer en cap, Miquel Pueyo, i bona part de la corporació municipal que, seguint la tradició, van presentar el seu homenatge al sant, nascut a Lleida i martiritzat a les platges de Badalona l'any 303. El seguici amb la bandera de la ciutat va arribar al temple una estona abans de l'inici de l'ofici, en què el bisbe Salvador va fer una crida, en la seva homilia, a que els polítics tinguin un comportament cordial entre ells en la campanya electoral que s'iniciava aquell mateix dia, i que posin per davant el servei als ciutadans a altres interessos en l'exercici de la política.

Al final de la missa, els gegants de Lleida Marc Antoni i Cleopatra van fer el ball davant l'altar principal del temple i, a continuació, la imatge de sant Anastasi va ser tretada en processó fins a la plaça de Sant Joan, on hi va haver la tradicional ofrena floral per part de les entitats culturals i socials de Lleida. En aquesta ocasió, l'Aggrupació de Pessebristes de Llei-

da ha estat l'entitat designada per portar el sant, en reconeixement als seixanta anys de la seva fundació.

El sol i el bon temps van propiciar que els carrers estiguessin plens de gom a gom per honorar el patró de Lleida i per participar en la resta d'activitats organitzades amb motiu de les Festes de Maig.

Llibre de Josep Barrull sobre el bisbat durant la Guerra Civil

La Universitat de Lleida va acollir, el passat 16 de maig, la presentació del llibre *Canvis polítics i qüestió religiosa. El Bisbat de Lleida (1931-1939)*, de

l'historiador Jaume Barrull. El llibre, publicat a la col·lecció «El Fil d'Ariadna» de Pagès Editors, és un estudi sobre una enquesta que la Santa Seu va fer el 1939 als bis-

bats que havien quedat a la zona republicana durant la Guerra Civil, buscant la seva opinió sobre aquesta època dividida en tres períodes: abans de la guerra; durant el mateix conflicte bèl·lic, que és el gruix; i la immediata postguerra.

Segons l'historiador lleidatà, «al Bisbat de Lleida tenim la sort que es conserven les enquestes de 259 parròquies, només en falten tretze i les sis de Lleida, i és prou significatiu per ser un testimoni valuós del que pensaven els capellans que la van contestar».

REFLEXIONS

Qui és Jesús per a mi?

Darreres setmanes de la catequesi de primera comunió. La catequista demana als nens i nenes del seu grup que responguin, per escrit, a la pregunta: «Qui és Jesús per a mi?». Les respostes són diverses. Neixen del cor, del descobriment o refermament de la pregària. Per a alguns ha estat un procés personal acompanyat per la família, per a altres un descobriment que les catequistes han generat. Llegim-les:

«Jesús és una llum. Sempre que tinc algun problema, és esperança. Una persona que sempre està al meu costat i m'ajuda en el que cal». «És com un pastor que cuida el seu ramat i té en compte totes les ovelles i, si alguna s'escapa o perd, la busca sense defallir». «Jesús és una persona plena de pau i amb un cor gegant. És, també, un regal ple d'esperança, agraïment, confiança, consol de veritat, de perdó». «És un salvador que m'allibera dels meus temors». «Per a mi és un amic, un familiar, un consol. És una persona esperçada. Quan estic enfadat o enfonsat, Ell és al meu costat per acollir-me, per donar-me una sortida». «Un referent a seguir, per millorar moltes coses que m'aniria bé millorar. També és un amic que quan tinc un problema o coses que no van, els hi puc explicar. Sé que Jesús m'escoltarà i ajudarà i em donarà forces per a demà. Quan reso a la nit ets com un camí en el que sempre trobo recursos per ser millor». «Jesús, ets l'influencer de tots els cristians, ets amor generós que reparteixes contínuament». «M'escoltes i m'entens quan tinc problemes. Sempre em portes pau i llum, esperança i agraïment. Sempre ets amb mi». «I que el podem rebre en les comunions que farem al llarg de la nostra vida. Sempre a prop».

La pregunta de la catequista és una pregunta antiga, que el mateix Jesús va formular als seus deixebles. «Jesús, amb els seus deixebles, se'n va anar als pobles del voltant de Cesarea de Filip, i pel camí els preguntava: «Qui diu la gent que soc jo?». Ells li respongueren: «Uns diuen que ets Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, algun dels profetes». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que soc?». Pere li respon: «Tu ets el Messies» (Mt 8,27-29). Una pregunta que tots els cristians ens hauríem de fer de tant en tant: «I vosaltres, qui dieu que soc?». Per més conèixer, per més estimar, per més seguir.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a set.) [Tb 1,1a.2;2,1-9 / Sl 111 / 12,1-12]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.; sant Sanç (Sancho), noi i mr. a Còrdova.

6. ■ Dimarts [Tb 2,10-23 / Sl 111 / Mc 12,13-17]. Sant Feliu de Llobregat: beat Josep M. Peris i Polo (1889-1936), nat a Cinctorres (bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Bar-

celona; sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Marcel·lí Champagnat, prev. fund. Gns. maristes (FSM, 1817).

7. ■ Dimecres [Tb 3,1-11.24-25 / Sl 24 / Mc 12,18-27]. Sant Robert, abat cistercenc; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ Dijous [Tb 6,10-11;7,1.9-17; 8,4-9a / Sl 127 / Mc 12,28b-34]. Tor-

tosa: □ Dedicació de la Catedral. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·liope, màrtir; beat Jaume Berthieu, màrtir.

9. ■ Divendres [Tb 11,5-17 / Sl 145 / Mc 12,35-37]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; sant Josep d'Anchieta, prevere jesueta; beata Anna M. Taigi, mare de família.

10. ■ Dissabte [Tb 12,1.5-15.20 / Sl: Tb 13 / Mc 12,38-44]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (litúrgia de les hores: de la solemnitat) [Dt 8,2-3.14b-16a / Sl 147 / 1Co 10,16-17 / Jo 6,51-58]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a Xipre, on morí; sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, verge cistercenca.

La Santíssima Trinitat (A)

COMENTARI

«Déu envià el seu Fill per salvar el món»

P arlar del misteri de la santíssima Trinitat que celebrem avui pot semblar molt difícil. Pensem en com explicar que hi hagi un sol Déu en tres persones, i no ho acabem d'entendre. Però si ens fixem en les lectures d'aquest diumenge en adonem que el que pretenen és que entenguem que Déu és amor, més que entrar en la comprensió del misteri trinitari. Ho veiem a l'evangeli: *Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen ell sinó que tinguin vida eterna.* Aquí se'ns revela un Déu que envia el seu Fill al món perquè tots els homes i dones puguem assolir la vida, i la vida plena, la vida eterna. Tot això és fruit de l'amor de Déu. El misteri de la Trinitat es tradueix en un Déu-Amor, que vol que tots els homes se salvin. Per això diu: *Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell.* La voluntat de Déu que és, per essència, amor no és la de condemnar ningú: això no entra en els seus plans; si ens condemnam és per culpa nostra. El mateix amor el trobem en la primera lectura. Déu passa davant Moisès i crida: *Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.* Ja a l'AT, doncs, es manifesta Déu com a fidel en l'amor, no deixarà mai, per tant, d'estimar-nos: i si ens envia la correcció és perquè trobem el camí de la vida perquè Déu sempre és compassiu i benigne. Per això Moisès amb tota confiança gosa dir-li: *Vingueu vós mateix a acompanyar-nos,* malgrat que el poble ha pecat contra Déu. Perquè sap que Déu continua estimant el seu poble. I a la segona lectura sí trobem una afirmació clara de la Trinitat. Sant Pau desitja als cristians de Corint: *que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor del Pare i el do de l'Esperit Sant siguin amb ells.* Amor, gràcia, do... Avui, doncs, no és un dia per intentar comprendre la Trinitat sinó sobretot per saber i viure que Déu és Amor, que ens estima infinitament, que vol la salvació de tots els homes i dones. I agrair aquest immens amor amb la nostra forma de viure.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinalda i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra.

El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.»

Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

▶ Salm responsorial (Dn 3)

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres.

Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant. Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad.»

Moisés al momento se inclinó y se postró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya.»

▶ Salmo responsorial (Dan 3)

R. *¡A ti gloria y alabanza por los siglos!*

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres. R.

Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 13,11-13)

Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo.

Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.